

Ferdig med det ville livet

Mikael Persbrandt har lagt bak seg skandalelivet og tatt opp igjen den gamle guttedrømmen om å bli kunstner.

Birk Tjeldflaat
Helle
Oslo

● — Mikael, min bror.

Ari Behn står med åpne armer når Mikael Persbrandt trer inn i Galleri Nygaten i Bergen sentrum. Persbrandt tar av seg solbrillene med tynn gullinnfatning og gir ham en god klem. Den svenske skuespillerlegenden har kommet til Vestlandet for å spille i «Den innbilt syke» på Den Nationale Scene.

Men det bergenske publikumet vil ikke bare få muligheten til å se Persbrandt på scenen. Lørdag åpner han en ti dager lang utstilling med sine egne malerier og trykk. Og selv om han kanskje er mest kjent fra en rekke teaterstykker, tv-serier og filmer, var det kunstner han egentlig ville bli.

– Jeg begynte med malerier lenge før skuespilleriet. I ungdommen tegnet jeg skisser av operaballetts elever. Jeg ble forelsket i en av dem – en primaballerina som gjorde piruetter i evigheter. Jeg tegnet og tegnet, og fant til slutt ut at jeg måtte bli danser for å få henne.

Persbrandt søkte seg inn på dansehøyskolen og kom inn. Da forlot han malerkunsten helt. Han danset i to år før han ble oppdaget av Ingvar Bergmann og hans koreograf og fikk bli med på oppsetningen av «King Lear» i 1983.

– Jeg kom inn på den store scenen, og skjønte med en gang: This is my home, sier han.

Lever på hestegård

Siden den gang har han vært en av Skandinavias mest markante, men også skandalefulgte skuespillere. Han fikk massiv opp-

↑ Mikael Persbrandt og Sanna Lundell har vært kjærestere i over 13 år. Paret har tre barn sammen. Her fra filmpremieren på filmen «Mamma Mia» i Stockholm i 2008. Foto: Lelf R. Jansson/NTB Scanpix

merksomhet for forholdet med Maria Bonnevie som tok slutt i 2005. På samme tid ble den svenske journalisten Sanna Lundell gravid med hans barn.

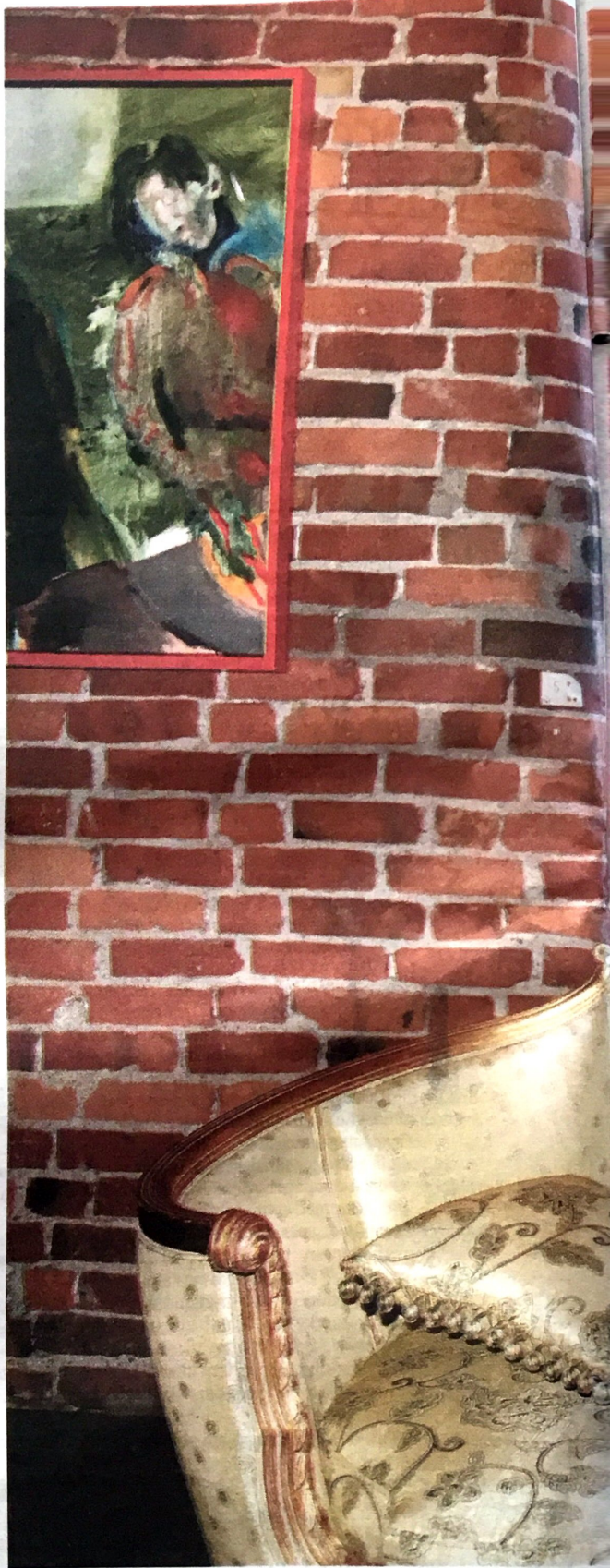
I dag lever de sammen på en hestegård utenfor Stockholm, og i fjor fikk de sitt tredje barn.

– Livet mitt er 100 prosent roligere nå. Om det var vilt før, er det et helt annet liv jeg lever nå. Jeg lever omgitt av masse barn, hunder, kaniner, høner, katter og masse maskiner. Det passer meg veldig fint nå, sier han.

Det var for fire-fem år siden at Persbrandt begynte å male for alvor igjen. Han har et stort atelier på gården.

– Jeg føler jeg forsvinner i et annet univers, der ti timer kan føles som en halvtime. Jeg har ikke noe visjon for kunsten. Alt går av seg selv.

– Jeg har vanskelig for å kalle det kunst. Jeg vet ikke hva kunst er. Iblant er kunst bare «konstig». Den blir bare til. Det er like overraskende for meg hver gang. Jeg har ingen idé, jeg bare begynner

med ti meter lerret, så ser jeg opp til slutt og ser om det er noen ting. Og av og til så er det.

– Ser du på deg selv som en skuespiller eller som en kunstner?

– Jeg er bare et menneske som kjemper på i jordelivets flod. Jeg tenker at jeg er utrolig privilegert som har så mange måter å uttrykke meg på, sier han.

Malte Sannas rumpe

Persbrandt skulle ønske at han hadde en rød tråd i kunsten, men sier at den blir til av seg selv

avhengig av livsperioden. De siste maleriene beskriver han som «mer reflekterende, stille, men samtidig med en viss vold i seg».

– Et av bildene dine heter «Sanna». Er hun en viktig inspirasjon for deg?

– Hvilket er det? Det er dette med titler. Jeg liker ikke sette titler på verkene, så jeg spør galleristen hva det skal hete. Og han svarer: Hva med Sanna?

– Er det maleriet av en naken dame som ligger i naturen du tenker på?

Jeg har vanskelig for å kalle det kunst. Jeg vet ikke hva kunst er. Iblant er kunst bare «konstig»

Mikael Persbrandt

– Nei, det er det med en kvinneskikkelse.

– Verket med kvinnen i naturen er i hvert fall Sanna og hennes rumpe. Hun var ikke helt fornøyd med det, sier Persbrandt.

Tjent nok til en Ferrari

Det er fortsatt skuespillerkarrieren som er den viktigste inntektskilden for Persbrandt. Han vet ikke hvor mye penger han har tjent på kunsten.

– Kanskje nok til én Ferrari, men ikke flere, sier han og gliser

slik at den ene gulltannen kommer til syne.

Selv anslår han at han bruker 40 prosent av tiden på film, 40 prosent av tiden på teater, og 20 prosent av tiden på kunst.

– Utmytter du kjendisstatusen din når du holder utstillinger?

– Jeg kan forstå at folk tenker sånn. Det er flere som bruker kjendisskapet for å gjøre både gode og mindre gode ting. Å male var mitt første kunstneriske uttrykk. Jeg malte og malte og malte. Det er mitt genuine uttrykk.

Men det er lettere for meg å stille ut. Galleristen hadde kanskje ikke vært interessert hvis jeg ikke hadde vært kjent.

Gallerist Reidar Osen er svært fornøyd med å få Persbrandt til Bergen.

Sjlebroren Ari

– Jeg tror folk blir overrasket. De fleste kjenner ikke ham som kunstner. Persbrandt skaper virkelig fine ting. Det er ikke bare noe han har funnet på. Det er et talent han har, sier han.

De siste årene har Persbrandt og Behn hatt flere utstillinger sammen forskjellige steder i Norge. Denne gangen er Persbrandt alene. Behn stiller opp som moralsk støtte. Den svenske skuespilleren forteller at de har et nært forhold.

– Vi er sjelebrødre. Det skjønte jeg med en gang jeg møtte han, sier Persbrandt.

birk.helle@dn.no

↑ Mikael Persbrandt foran flere kunstverk han stiller ut i Bergen. Foto: Helge Skodvin